

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΑΙΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΥΠΕΡ του Δημόσιου-Δωρεάν-Δημοκρατικού & Ακαδημαϊκού Πανεπιστημίου που λειτουργεί σε συνθήκες Υγειονομικής Ασφάλειας

Το 15^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ πραγματοποιείται σε συνθήκες πρωτόγνωρες. Έχουν περάσει πρακτικά δύο χρόνια από την έναρξη της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19, κατά τη διάρκεια των οποίων περίπου 20.000 συμπολίτες μας έχουν χάσει μέχρι στιγμής τη ζωή τους. Η κυβέρνηση συνεχίζει να επαίρεται για την επιτυχή διαχείριση της πανδημίας, στο φόντο των καθημερινών απωλειών δεκάδων ανθρώπινων ζωών και ενός από τους χειρότερους δείκτες θνησιμότητας, σε σχέση με τα επίσημα καταγεγραμμένα κρούσματα COVID-19, πανευρωπαϊκά. Όπως έκανε εξάλλου και το καλοκαίρι όταν πανηγύριζε πάνω στα αποκαϊδία μιας ανυπολόγιστης οικολογικής και οικονομικής καταστροφής, στηριγμένη από μια πρωτόγνωρη συνωμοσία σιωπής από τα φίλα προσκείμενα (και πλουσιοπάροχα ευεργεθέντα) μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Η αποτυχία στη διαχείριση της πανδημίας, όπως και των καταστροφικών πυρκαγιών του φετινού καλοκαιριού, δεν οφείλεται μόνο στην ανικανότητα αλλά στο βαθύ νεοφιλελεύθερο χαρακτήρα της κυβέρνησης που συχνά πυκνά «εμπλουτίζεται» και με πλήρως σκοταδιστικές αποφάσεις. Η μακροχρόνια εφαρμογή νεοφιλελεύθερης πολιτικής, σύμφωνα με τις επιταγές της ΕΕ, του ΔΝΤ και της ΕΚΤ, από όλες τις κυβερνήσεις, σε συνδυασμό με τα πρωτόγνωρα προβλήματα που δημιούργησε η πανδημία COVID-19 έχουν οδηγήσει την Ελληνική κοινωνία σε φτωχοποίηση και τα Πανεπιστήμια σε οριακή/εύθραυστη λειτουργία, ενδεικτικά:

- Οι τακτικοί προϋπολογισμοί των πανεπιστημίων είναι χαμηλότεροι κατά 70% αυτών πριν την κρίση και δεν επαρκούν για την κάλυψη ούτε καν των ανελαστικών δαπανών.
- Αποψίλωση και γήρανση του διδακτικού/ερευνητικού και λοιπού προσωπικού.
- Δραματική συρρίκνωση της φοιτητικής μέριμνας.
- Μαζική εκπτώχευση των μελών ΔΕΠ που υπέστησαν εξοντωτικές μισθολογικές μειώσεις στο όνομα της «δημοσιονομικής προσαρμογής», που αγγίζουν το 40%.

Υπό τις συνθήκες αυτές, θα αναμενόταν λογικά το βάρος της κυβέρνησης να πέσει στην αντιμετώπιση της πανδημίας και των συνεπειών της. Μάταια όμως... Η κυβέρνηση εργαλειοποίησε – συχνά με χυδαίο τρόπο – την πανδημία κι εκμεταλλεύτηκε στο έπακρο τα μέτρα αντιμετώπισής της καταστρατηγώντας, συστηματικά, θεμελιώδεις συνταγματικές προβλέψεις και θεσμικές διαδικασίες (ο ίδιος ο Πρωθυπουργός εξήρε το γεγονός ότι σε ένα έτος ψηφίστηκαν πάνω από 85 νομοσχέδια, ένα δηλαδή κάθε τρεις ημέρες αν λάβουμε υπόψη και τις αργίες...). Βρήκε την αφορμή να κατεδαφίσει εργασιακά δικαιώματα δεκαετιών, να ιδιωτικοποιήσει – για αρχή – την επικουρική συνταξιοδοτική ασφάλιση, να επιταχύνει την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και πολλά άλλα, καθώς οι πολίτες ήταν κλεισμένοι στα σπίτια τους και απαγορεύονταν όχι μόνο οι δημόσιες αλλά και οι ιδιωτικές συναθροίσεις. Η κυβερνητική αντίληψη που διαμορφώνει τη μεγάλη εικόνα αντανακλάται και στη δημόσια Παιδεία, καθώς η Υπουργός Παιδείας μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα φρόντισε τα μάλα την ιδιωτική εκπαίδευση, όλων των βαθμίδων, εγκαταλείποντας στην τύχη της τη δημόσια. Σε σχέση με την τριτοβάθμια εκπαίδευση, τον Οκτώβριο του 2019, κατέθεσε διάταξη για την αυτοματοποιημένη διαδικασία επαγγελματικής ισοδυναμίας των πτυχίων Κολλεγίων και ξένων Πανεπιστημίων της Ε.Ε. και τρίτων χωρών, καταργώντας το ΔΟΑΤΑΠ και δημιουργώντας το ΑΤΕΕΝ. Τον Δεκέμβριο του

2020, ψηφίστηκε νύχτα και χωρίς προηγούμενο διάλογο με τους επιστημονικούς φορείς και την ακαδημαϊκή κοινότητα τροπολογία που κατατέθηκε εκπρόθεσμα, η οποία υποχρεώνει το ΤΕΕ και το Οικονομικό Επιμελητήριο να εγγράφουν αποφοίτους κολλεγίων, προκειμένου να ασκούν το επάγγελμα του Αρχιτέκτονα Μηχανικού και του Οικονομολόγου και του Λογιστή Φοροτεχνικού, αντίστοιχα. Το πιο πρόσφατο «δώρο» προς την ιδιωτική εκπαίδευση δεν είναι άλλο από την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής (ΕΒΕ), η οποία λειτούργησε ως άδηλος φραγμός που «απεγκλώβισε», κατά το Υπουργείο Παιδείας, χιλιάδες νέες και νέους από τα δημόσια ΑΕΙ, ώστε να μπορέσουν να βρουν ανεμπόδιστα τον δρόμο τους προς τα ιδιωτικά κολλέγια, χωρίς προφανώς κανένα αξιολογικό περιορισμό εισαγωγής, αρκεί να μπορούν να καταβάλουν τα αντίστοιχα δίδακτρα.

Η Υπουργός Παιδείας και η Κυβέρνηση συνολικά, δεν θεώρησαν σημαντικό να ασχοληθούν με τους προϋπολογισμούς κατάρρευσης των πανεπιστημίων, οι οποίοι είναι βεβαιωμένα κάτω από τις στοιχειώδεις ανάγκες. Επίσης, το Υπουργείο και η Κυβέρνηση δεν θεώρησαν πρόβλημα να ασχοληθούν με την υποστελέχωση του διδακτικού προσωπικού. Το Υπουργείο και η Κυβέρνηση, ωστόσο, βρήκαν χρόνο εν μέσω πανδημίας να ασχοληθούν με ένα, κατ' αυτούς, «οξύτατο πρόβλημα», αυτό της επιβολής της «τάξης» στα πανεπιστήμια: με την κατάργηση του αυτοδιοίκητου του Πανεπιστημίου, με την απροκάλυπτη στοχοποίηση της φοιτητικής, και όχι μόνο, συνδικαλιστικής δράσης μέσω μιας ακραίας ποινικοποίησης σχεδόν των πάντων, με την επαναφορά των αλήστου μνήμης «πειθαρχικών συμβουλίων» και με τη δημιουργία ενός νέου σώματος ειδικών φρουρών, της Ομάδας Προστασίας Πανεπιστημιακού Ιδρύματος (ΟΠΠΙ). Επέλεξαν, σε αυτές τις συνθήκες, να προσλάβουν πάνω από 1.000 νέους αστυνομικούς αντί για μέλη ΔΕΠ, όταν η Ελλάδα κατέχει την 2η θέση στην Ε.Ε.-27 σε αριθμό αστυνομικών κατ' αναλογία πληθυσμού, δαπανώντας περισσότερα από 20.000.000 ευρώ ετησίως για τη μισθοδοσία τους!

Σε αυτές τις συνθήκες, τα μέλη ΔΕΠ που δεν αντιμετωπίζουν την εργασία τους και το λειτούργημά τους ως υποστηρικτικό τίτλο της εξωπανεπιστημιακής τους επαγγελματικής δραστηριότητας, οι εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια και οι φοιτητές αγωνίζονται να κρατήσουν όρθια τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Αγωνίζονται με αξιοπρέπεια, συχνά μέσα από ατομικούς και μοναχικούς δρόμους, μακροχρόνια αδιέξοδους και κάποιες φορές, ευτυχώς, μέσα από συλλογικές διαδικασίες.

Οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και ερευνητές που αγαπούν τη δουλειά τους, που ζουν από αυτήν, μοχθούν καθημερινά στα αμφιθέατρα, στα εργαστήρια, τα σπουδαστήρια, τις κλινικές, συνεργάζονται με τους φοιτητές και δεν επιζητούν επιπλέον αμοιβή για να κάνουν έρευνα, συνεχίζουν τον αγώνα τους για το Δημόσιο, Δωρεάν, Δημοκρατικό Πανεπιστήμιο.

Σε όλους αυτούς απευθυνόμαστε και τους ζητάμε να ενισχύσουν τις συλλογικές διαδικασίες σκέψης και δράσης, μαζί με τους εργαζόμενους και τους φοιτητές.

Η Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων συμμετέχει στους αγώνες για:

- την υπεράσπιση της **ανώτατης, δημόσιας και δωρεάν** Παιδείας,
- την **αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών** και τη **δυνατότητα διεξαγωγής έρευνας σε όλες τις επιστήμες,**
- την **ακύρωση** κάθε διαδικασίας μετατροπής του πανεπιστημίου σε επιχειρηματικό κέντρο και την **κατάργηση των διδάκτρων σε όλα τα μεταπτυχιακά προγράμματα,**

- την **αύξηση** της **χρηματοδότησης** για την Παιδεία και ιδιαίτερα αυτής της φοιτητικής μέριμνας με την εξασφάλιση επιδόματος για όσους φοιτητές δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις οικονομικές απαιτήσεις των σπουδών,
- την **αναβάθμιση** των αποδοχών των **εργαζόμενων** στο πανεπιστήμιο και την ενσωμάτωση των επιδομάτων στον βασικό μισθό με ταυτόχρονη καθιέρωση της **πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης** για τα **μέλη ΔΕΠ**,
- την ενίσχυση των ερευνητικών κεντρικών και εξασφάλιση όρων και προϋποθέσεων που θα επιτρέπουν τη διεξαγωγή έρευνας σε όλες τις επιστήμες, συμμετοχή στη διεθνή επιστημονική δραστηριότητα (συνέδρια κλπ) με πλήρη διαφάνεια στην κατανομή της ερευνητικής χρηματοδότησης και στη διαχείριση των πόρων,
- **αξιοπρεπείς όρους συνταξιοδότησης για τα αφυπηρετήσαντα μέλη ΔΕΠ**. Να αναγνωριστούν τουλάχιστον 3 έτη χωρίς εξαγορά στη σύνταξη, καθώς η απόκτηση διδακτορικού αποτελεί προϋπόθεση εκλογής ως μέλος ΔΕΠ. Κατάργηση του «νόμου Κατρούγκαλου»,
- την **κατάργηση των εργολαβιών** φύλαξης, καθαριότητας, εστίασης, κλπ. στα πανεπιστήμια και προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.
- την **προκήρυξη θέσεων μελών ΔΕΠ, εκλογή και άμεσο διορισμό** νέων συναδέλφων,
- την **αποτροπή** οποιασδήποτε απόπειρας αλλαγής του **άρθρου 16** του συντάγματος και την απαγόρευση λειτουργίας ιδιωτικών πανεπιστημίων και κολλεγίων οποιασδήποτε μορφής με ταυτόχρονη κατάργηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων που έχουν δοθεί
- ένα νέο **δημοκρατικό θεσμικό πλαίσιο**, με σεβασμό στις βασικές αρχές της δίκαιης εκπροσώπησης όλων των συνιστωσών της πανεπιστημιακής κοινότητας στα συλλογικά όργανα και του εκλέγειν και εκλέγεσθαι,
- **αυστηρή τήρηση όλων των συνθηκών υγειονομικής ασφάλειας** για διδάσκοντες, εργαζόμενους και φοιτητές, μέριμνα για τις ευπαθείς ομάδες, πρόσληψη επιπρόσθετου προσωπικού (διδασκαλίας και καθαριότητας), αξιοποίηση υβριδικών μεθόδων διδασκαλίας,
- την προάσπιση της **ακαδημαϊκής λειτουργίας και του αυτοδιοίκητου του Πανεπιστημίου και την κατάργηση του Νόμου 4777/21 άμεσα – καμία αστυνομία μέσα στα ιδρύματα.**

Σήμερα, αλλά και στο αμέσως επόμενο διάστημα, είναι απαραίτητη η συμμετοχή όλων μας στις συλλογικές διαδικασίες, διεκδικώντας ένα δημοκρατικό, ποιοτικά αναβαθμισμένο πανεπιστήμιο στην υπηρεσία της κοινωνίας.

Συνάντηση Πανεπιστημιακών Δασκάλων

Για ένα Ακαδημαϊκό, Δημόσιο, Δημοκρατικό και Δωρεάν Πανεπιστήμιο